

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2061/2020
18.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Марине Милановић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ратко Марчета, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Вукица Мидоровић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 252/18 од 18.12.2019. године, у седници одржаној 18.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 252/18 од 18.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 218/17 од 09.02.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле, па је другим ставом изреке обавезан тужени да стручно и квалитетно, у складу са правилима струке, од свог материјала и о свом трошку, изгради нову гранитну плочу изнад гроба покојних родитеља тужиле ББ и ВВ, истих димензија, са црно-белом сликом димензија 15x11cm, месинганим позлаћеним словима италијанским, те да исту намонтира изнад гроба на гробљу у ... и да надгробни споменик доведе у првобитно стање, а ако тужени не поступи по правноснажној пресуди у наведеном року, овлашћује се тужила да о трошку туженог ангажује треће лице које ће извести напред наведене радове који су обавеза туженог, као и да тужили плати трошкове овог поступка у износу од 52.800,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 252/18 од 18.12.2019. године, првим ставом изреке, жалба је усвојена и првостепена пресуда преиначена тако што је одбијен тужбени захтев тужиле којим је тражено да се обавезе тужени да стручно и квалитетно, у складу са правилима струке, од свог материјала и о свом трошку, изгради нову гранитну плочу изнад гроба покојних родитеља тужиле ВВ и ГГ, истих димензија, са црно-белом сликом димензија 15x11 cm, месинганим позлаћеним словима италијанским, те да исту намонтира изнад гроба на гробљу у ... и да надгробни споменик доведе у првобитно стање, а ако тужени не поступи по правноснажној пресуди у наведеном року, овлашћује се тужила да о трошку туженог ангажује треће лице које ће извести напред наведене радове који су обавеза туженог, као и захтев за обавезивање туженог на накнаду трошкова парничних трошкова тужили. Другим ставом изреке, обавезана је тужила да на име парничних трошкова првостепеног

поступка исплати туженом износ од 28.500,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности, до исплате. Трећим ставом изреке, обавезана је тужила да на име трошкова жалбеног поступка исплати туженом 19.800,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2). Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради се о имовинскоправном спору у коме је предмет тужбеног захтева чинидба, а да је вредност предмета спора опредељена износом од 50.000,00 динара, који очигледно не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе 17.05.2017. године, побијана другостепена одлука донета је у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, у коме ревизија није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у погледу одлуке о главној ствари али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правоснажне пресуде у којој је побијани део правоснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у конкретном случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којој је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић